

[Krag.]

„saa meget mere som vore Kommuner befinder sig i god Orden i økonomisk Henseende.“ Og saa føjede det ærede Medlem til:

„Jeg har her den sidste Opgørelse fra Statistisk Departement, hvoraf det fremgaar, at vore Kommuner i Forfjor afbetalte 124 Mill. Kr. paa deres Gæld og i Fjor 55 Mill. Kr., altsaa næsten 200 Mill. Kr. afbetalt paa 2 Aar.“

Naa, det ærede Medlem er jo, naar Talen er om Millionerne — som jeg saa mange Gange før har haft Lejlighed til at bemærke —, ikke særlig nøjeregnende med at afrunde dem, og her afrunder det ærede Medlem disse paastaede 179 Mill. Kr. med 21 Millioner; det er jo ikke Hekseri, det sker ganske let, og derved kommer han til det smukke Tal, 200 Mill. Kr., som vore Kommuner skulde have afbetalt paa deres Gæld i de sidste 2 Aar.

Det, jeg nu vil spørge det ærede Medlem om, det er, hvor han har disse Oplysninger fra. Det slog mig straks, at dette maatte være uden enhver Mening, det maatte være Udtryk for en saa himmelraabende Mangel paa Viden om de Kommuners Forhold, som det ærede Medlem lovsang, at det i Sandhed er utroligt fra en Ordførers Side ved Finanslovbehandlingen i dette høje Ting. Jeg ventede, til Fortrykket kom, med at beskæftige mig med Sagen, for jeg gik ud fra, at disse Tal ikke kunde tænkes at være til at finde dér, at jeg maatte have hørt fejl; men sandelig, de fandtes der. Saa tænkte jeg: Ja, men saa maa det ærede Medlem naturligvis faa dem rettet til Færdigtrykket, for noget som helst med det faktiske at gøre har disse Tal jo aldeles ikke. Men — de findes der. Det ærede Medlem maa altsaa være gaaet paa den med krum Hals og hænger der endnu.

Nu skal jeg til Oplysning for det ærede Medlem sige, at det er let at foretage en Undersøgelse af denne Sag. I 1927—28 skyldte Storkøbenhavn, København, Frederiksberg og Gentofte, 481,6 Mill. Kr. Denne Gæld blev i 1928—29 nedbragt med 33,2 Mill. Kr. til 448,4 Mill. Kr., hvilket hang sammen med visse Laanetransaktioner, som Københavns Kommune foretog i dette Aar, hvor et Laan, som man afbetalte, erstattedes med et andet, som kun delvis omsattes i 1928—29, idet en Del blev gemt til 1929—30, hvorved denne Besparelse fremkom. Det viste sig da ogsaa, at allerede det næste Aar, 1929—30, voksede Storkøbenhavns Gæld fra de 448,4 Mill. Kr.

i 1928—29 til 460,6 Mill. Kr. Her vil det ærede Medlem altsaa ikke finde nogen synderlig betydende Nedskaering af den kommunale Gæld i de sidste to Aar.

Hvad de samlede Tal for Kommunernes Gæld angaar, er Forholdet det, at i 1921—22 var Gælden 937 Mill. Kr., i 1925—26 var den 951,7 Mill. Kr., i 1927—28 var den 998,6 Mill. Kr., i 1929—30 var den 977,5 Mill. Kr. Altsaa, man ser, at i de sidste to Aar er den kommunale Gæld i alt dalet med ca. 20 Mill. Kr., netop det Beløb, hvormed Storkøbenhavns Gæld i 1928—29, sammenlignet med de nærmest foregaaende Aar, gik ned, som Konsekvens af visse, for selve Københavns Kommune meget gunstigt udfaldende Laanetransaktioner.

Men nu er det, jeg spørger det ærede Medlem: Hvor faar det ærede Medlem dette fra, at Kommunerne i Forfjor afbetalte 124 Mill. Kr. paa deres Gæld og i Fjor 55 Mill. Kr.? Thi jeg synes, at naar det ærede Medlem paa dette Grundlag synger en Lovsang over vor økonomiske Tilstand herhjemme, burde han i Forvejen have sikret sig, at dette Grundlag var sat saaledes, at han kunde staa paa det.

Den højtærede Statsminister var saa god at besvare en Række Spørgsmaal, der var stillet til Statsministeren, da han havde Ordet i Gaar, men den højtærede Statsminister gik rigtignok hen over adskillige af disse Ting med en Harefod. Den højtærede Statsminister gjorde slet ikke noget Forsøg paa at sprede Taagen paa nogle af de Punkter, hvor den højtærede Ministers Tale i Stedet for at belyse har kastet Taage.

Som jeg har nævnt, udtalte den højtærede Statsminister i sin Aabningstale ved Rigsdagssamlingens Begyndelse, at det ikke var nok at beskæftige sig med de Foranstaltninger, der kunde mildne Vilkaarene i den nærmeste Tid, der maatte ogsaa planlægges saadanne Foranstaltninger, som kunde tjene til Sikring imod Virkningerne af fremtidige Kriser. Jeg har tilladt mig at spørge den højtærede Statsminister: Hvad er det, han tænker paa? Hvad er det for permanente Foranstaltninger, der skal tilvejebringes til Mildnelse af fremtidige Krisers Virkning, og hvor langt er den højtærede Minister med dette Arbejde?

Den højtærede Statsminister sagde i Aabningstalen, at der vilde blive truffet Foranstaltninger, som i Fremtiden kan sikre Besiddere af danske Landejendomme en fuldstændig selvstændig Stilling. Jeg har tilladt mig at spørge den højtærede Statsminister: Hvad er det for Foranstaltninger,